

Въ Копривщица се намѣрвахъ много бѣженци отъ околността, особено отъ близкия градецъ Клисурѣ, която е разположена въ долината на рѣка Гиоца мѣжду Сръдня гора и Балкана, и се отличава споредъ образованието и бодростта на жителитѣ. На 7-й Май (н. к.) удари върху Клисурѣ Тосунъ бей отъ Градецъ Карлово (до Троянскій проходъ), който предвождаше башибозуци отъ околността. Клисурцитѣ се въспротивихъ като се обградихъ съ обкопи и барикади, нъ не можяхъ да надвиятъ. Башибозуцитѣ влѣзохъ въ Клисурѣ, ограбихъ я тѣй добръ, щото даже взеха съ тѣхъ си ключевитѣ и гвоздеитѣ, и тогазъ изгорихъ цѣлия градецъ, който имаше около 800 къщи. Между другата плячка, откарана на 200 коля, намирахъ се и 450 голѣми котли за варене на гюлово (розово) масло.

Съврѣменно се потѣпка и възстанието около Траяновитѣ врата и въ Бѣлво. Войската която бѣше пратена отъ Татаръ-Пазарджикъ твърдѣ скоро покори Бѣлво, а пакъ на 14 Маия (н. к.) Хасанъ паша отъ къдѣ София удари върху възстанницитѣ на Траяновитѣ Врата. При Капджикъ гдѣто въ старо врѣме стояли Римски врата, излѣзохъ на срѣща му възстанници отъ 7 села, нъ слѣдъ нѣколко топовни гърмежи разбѣгахъ се. На другий день войскитѣ изгориха селата и безъ никакво затруднение пристигнахъ въ Татаръ-Пазарджикъ. Бенковски съ други още искалъ по върховетѣ на Балкана да отиде въ Сърбия, нъ на половинъ пътъ при Орханскій проходъ падна убитъ; тѣй и другитѣ възстанници, които скришомъ искаха да достигнатъ Дунава неможихъ да избѣгнатъ сѣдбата си. Безбройни коля,